

ענף כ"א

*א) א"ק כולל ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן בעצמותו וכל אחד מאלו הד' נכללו מארבעתן, ויוצאים ממנו ג"כ אורות לחוץ שהם ענפיו. והע"ב הוא במוחין

פנים מאירות

א' מכונה: עצמות גידין בשר עור, שהמה ענפים ולבושים דעסמ"ב היוצאים לחוץ מפרצוף הפנימי הנק' מוחא. ובחי' השניה ה"ס שערות רישא ודיקנא, ושמחת החזה ואצילי ידים וזקן התחתון, כמ"ש בפמ"ט בארוכה. שהמה בחי' הענפים היוצאים לחוץ מכל גוף פרצוף הנכלל ממוחא עצמות גידים בשר ועור, שהרי המה תלויים מחוץ לעור. והע"ב הוא במוחין דיליה נגד א"א ואבא דאצילות: כמ"ש בענף ט' אשר פרצוף ע"ב דא"ק יוצא מפה דראש של פרצוף הפנימי ומשם מתחילה קומתו, ונמצא מלביש על הגוף דפרצוף הפנימי שנק' גלגלתא. וא"א דאצילות ה"ס אח"פ דראש הפרצוף הפנימי, אמנם מתלבש בראש דע"ב, להיות שלמעלה מגלגלתא דא"ק אין שם בחי' כלי כלל ועיקר. ולפיכך אומר הרב אשר אבא דאצילות ה"ס הויה דע"ב, וא"א דאצילות שה"ס מחצית הכתר התחתון דהיינו אח"פ דכתר כנ"ל הם שניהם בחי' ע"ב, דהיינו כמבואר שאח"פ דכתר מתלבשים בראש הע"ב, גם נודע שא"א נוטל בחי' ע"ב דמ"ה החדש.

א) א"ק כולל ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן וכו': כמ"ש הרב לעיל, אשר בא"ק יש הויה פנימאה שמכל אות שבו יוצאת הויה שלימה לחוץ. ומהיוד יוצאת הויה דמילוי ע"ב, ומה' ראשונה יוצאת הויה במילוי ס"ג, ומהו' הויה דמ"ה, ומה"ת הויה דב"ן, ע"ש.

וזה אמרו כאן שא"ק כולל עסמ"ב בעצמותו. דהיינו בפרצוף הפנימי שבו שנק' פרצוף הכתר, שעסמ"ב אלו ה"ס הויה פנימאה הנ"ל, שמד' אותיותיו יוצאות ד' הויות עסמ"ב לחוץ. ולפיכך אומר שכולל עסמ"ב, כלומר שעסמ"ב עומדים להתפשט ולצאת לחוץ מכל אות דהויה שלו, ולפיכך נבחן בעצמו ג"כ אשר כל אות כוללת הויה שלימה.

וכל אחד מאלו הד' נכללו מארבעתן: כי כל אחד ואחד מאלו ד' הויות דעסמ"ב שיצאו נבחן בחיוב שיש בו ג"כ הויה פנימאה, שמד' אותיותיו יוצאות ד' הויות עסמ"ב. כמ"ש בארוכה לעיל בענף ט' עש"ה.

ויוצאים ממנו ג"כ אורות לחוץ שהם ענפיו: יש כאן ב' בחי' ענפים היוצאים לחוץ, בחי'

דיליה נגר א"א ואבא דאצילות. ולעילא מגלגלתא דיליה יש בו דוגמא בחי' עתיק דאצילות. וס"ג דיליה מאוזן ולמטה עד טבורו והוא

פנים מאירות

להיות. ורצה הרב להודיענו כל דבר בשורשו, משום שא"א להבין שום חכמה זולת הידיעות הראשונות ומכ"ש בחכמת האמת, לפיכך הוא מדבר בהם בכינויים דעולם התיקון וסמך עצמו על האזהרה הנזכרת וכל הזוכר לא יכשל. וע"ש בפנים מאירות ענף ה' אות א' ד"ה דרך משל.

וזה אמרו, וס"ג דיליה מאוזן ולמטה עד טבורו כנגד בינה דאצילות, עכ"ל. כלומר, אחר כך בעולם התיקון כשנתקנה בינה דאצילות אז תמצאנה מושרשת בא"ק מבחי' און ולמטה עד טבורו. וענין השרשה זאת מתחלת מעת עליית המ"ן לנקבי עינים, אשר מכוחו יצאו אח"פ לבר מרישא דע"ב ונעשה לרישא דס"ג, כמבואר בענפים הקודמים והכלל הזה נוהג בכל הראשים דכל הפרצופים עד לפרטי פרטיות, כמ"ש בענף ט"ז אשר מעינים ולמעלה דכל ראש נחשב לע"ב ומוחין וחכמה ויוד דהויה הכוללת, ובחי' אח"פ דכל ראש נחשב לס"ג וה' ראשונה דהויה הכוללת ובינה. גם נתבאר אשר ס"ג דא"ק זה המתחיל מאח"פ נשלם על הטבור, כמ"ש שם היטב ע"ש.

ובאמור תבין שדברי הרב האמורים בזה הענף המה כוללים, כלומר דלא ירד כלל למצבים הפרטיים המשתנים בכל פרצוף, דהיינו על דרך פנימיות וחיצוניות והלבשתם המחולפת וכו' כמ"ש בענפים הקודמים, אלא להיפך שמדבר רק מהבחי' ההם השוים בכל הפרצופים. ומזה נשמע אשר בכל הפרצופים תהיה התחלת קומתם מגלגלתא, ולמעלה מגלגלתא אין מהם שום תפישא והשגה כלל ועיקר להיותו בחי' עתיק. גם מגלגלתא עד

ולעילא מגלגלתא דיליה יש בו דוגמא בחי' עתיק דאצילות: והיינו הראש דפרצוף הפנימי, כמ"ש היטב בפמ"ס בענף ט'. ומשם תבין אשר הראש דע"ס הראשונות דכל פרצוף פרטי ה"ס עתיק, שמפה שלו ולמטה דהיינו ע"ס דגוף הם נק' פרצוף גלגלתא, שהוא תחילת גילוי האו"ח דמלכות של ראש הפרצוף דע"ס ההם שבו מתגלים ענין הכלים, ולפיכך תחילת קומה דכל פרצוף מתחילה בגלגלתא, כי למעלה מזה אין בחי' כלי ניכר כלל.

וס"ג דיליה מאוזן ולמטה עד טבורו: וצריך שתזכור בכל ההמשך של הדרושים דא"ק שמטרם עולם התיקון, אשר כל המדובר בהם הוא על שם העתיד. כלומר, דאחר שנתקן עולם התיקון בסוד אבי"ע אז גם בעליונים מהם הושרשו אותם התיקונים בבחי' שורש להם, כדברי הרב לעיל בענף ה' וז"ל: כבר ידעת שאין בנו כח לעפוק קודם אצילות עשר ספירות ולא לדמות שום דמיון וצורה וכו' עש"ה. ונודע שבפרצופי א"ק לא היה בחי' אצילות עשר ספירות שפירושו עשרה כלים, כי שם ספירה יורה על כלי שהעצמות מלובשת בה בכל התיקונים הרצויים, כמ"ש הרב בכ"מ דאין לך ספירה שלא יהיה בה אבי"ע.

וכבר נתבאר שהתיקונים דעשרה כלים הראויים להתלבשות העצמות מתחילים מאצילות עולם התיקון, וא"כ איך אפשר לדמות איזו צורה של ספירה ופרצוף, ומכש"כ שערות רישא ודיקנא שהמה באים ונתקנים מבירורי שביה"כ כנודע, אלא כל המדובר בפרצופי א"ק הכל על שם העתיד

כנגד בינה דאצילות. ומ"ה וב"ן דיליה מטבורא ולמטה כנגד זו"ן דאצילות.

(ב) והנה על דרך זה שבפנימיותו כן הוא באורות שיוצאים ממנו שהם ענפיו כנוכר, כי שערות ראשו כנגד ענפי ע"ב,

פנים מאירות

ב' של אח"פ היוצאים לבר מכל ה"פ שבגופא. והם הם סוד ד' פרצופים שבשערות.

והענין כמ"ש בפמ"ס כאן, שב' השורשים שבא"ק שולטים בכל פרצוף, אמנם שורש הא' שבא"ק דהיינו מטרם תיקון המ"ן הוא עיקר בנינו דהפרצוף, וע"כ גם סוד הפרצופים האמצעיים הנ"ל מתלבשים באותם הכלים ממש הנמשכים משורש הא' שבא"ק, אמנם גם בשורש הב' שיצאו מכח צמצום נה"י ועליית המ"ן נמשכו עמו ג"כ בחי' כלים. ותדע שהכלים ההם הם נקראים בכל מקום שערות.

וצריך להבחין בהם ב' עיקרים: א' שהם גבוהים משורשם מבחי' הכלים דגוף שעליו תלויים, ב' שהמה רק בחי' זו"ן דכלים ונמנעים לעולם מבחי' ג"ר.

והענין כמ"ש לעיל שהמה בחי' אח"פ האלו ששורשם ותחילתם הוא הזווג שבנקבי העינים, דהיינו הנק' שורש הב', ואין להם מקור ואחיזה כלל בשורש הקדום לעליית המ"ן. וכבר ידעת שהזווג נעשה בע"ב ס"ג דגלגלתא, כלומר בבחי' החכמה דראש הפנימי והבן היטב. והנה נבחן משום זה אשר אח"פ דראש הפנימי יצאו לחוץ מבחי' ראש וקבלו לבחי' גופא, שערכו כלפי הראש בבחי' זו"ן לבד, כלומר בחי' תוך דגופא שיש בו כבר ענין גילוי כלים, שהרי המלכות שבנקבי העינים והאו"ח שממעלה למטה הוא שורשו, כנ"ל בענפים הקודמים ע"ש.

אמנם הכלים האלו ודאי שאין להם שום מקום כלל ועיקר בראש הפנימי, כמו שידעת

האזן נחשב לפנימיות בכל הפרצופין, כלומר שעצמותם אינה מתגלה כלל וכלל לחוץ זולת הארתם לבד שמתגלה, וזה ג"כ רק על ידי החיצוני המגולה, וחיצוני זה הוא הנק' בינה או ס"ג המושרש מאח"פ דכל פרצוף עד הטבור שבו, ועד"ז תקיש לכל המתבאר בהמשך ענף זה. וידיעה זו היא היישרה מצויינת להבין עמה כל השינויים והחילופים שבין פרצוף לפרצוף כמ"ש בפרצופי אבי"ע, כי סוף כל סוף אינם זזים מהחוקים הראשונים האלו.

ומ"ה וב"ן דיליה מטבורא ולמטה כנגד זו"ן דאצילות: גם זה תבין ע"פ המתבאר לעיל אשר נוהג בכלהו פרצופים מראש האצילות עד סוף העשיה, שמטבורו ולמטה דכל אחד ואחד שולטים בו כל החוקים הנוהגים במ"ה וב"ן, והבן מאד.

(ב) כי שערות ראשו כנגד ענפי ע"ב וכו': וכבר הודיענו אשר א"א דאצילות ה"ס ע"ב, וענין א"א דאצילות ה"ס חצי כתר התחתון, שה"ס אח"פ דכתר ובחי' אמצעי בין א"ס שה"ס חצי העליון דכתר שנק' עתיק ובין ד' הפרצופין עסמ"ב. וכבר ידעת שזה נוהג בכל הפרצופים עד לפרטי פרטם, גם ענין האמצעי שה"ס האח"פ שיוצאים המתבאר בסוד הכתר נוהג ג"כ בעסמ"ב, כדברי הרב בע"ח בשער אבי"ע וכמ"ש בפמ"ס כאן. גם נתבאר לעיל שיש ב' בחי' של אח"פ היוצאים: הא' הוא האמצעיים שישנם בגוף דהיינו בין כאו"א מגעסמ"ב שבו, שהוא העושה בכל פרצוף ומחלק אותו על י"ב פרצופים, ויש ג"כ בחי'

ממטה למעלה על הגלגלתא כאמור והבן מאד.

אמנם משום זה אין בהם לעולם מבחי ג"ר דכלים, כי כל ענין ג"ר דע"ס מתיקון מ"ן ואילך, אינם בתחילת אצילותם, כי אז המה בבחי הקטנות, דהיינו אור דו"ק בכלים דג"ר, כמו שנתבאר לעיל בדף רמ"ה בפמ"א ד"ה ובזה עש"ה אשר כל ענין הג"ר הוא מכח שאחורים דחב"ד נמצאים בפרצוף מתחילת אצילותו ע"כ שבים להיות פנים, עש"ה. והנה זה נמצא בבנין הגוף עצמו שמגלגלתא ולמטה, כי יש שם אחורים דג"ר מצד שורש הא', משא"כ בשערות שהכלים שלהם אין להם שום יחס לגלגלתא, וא"כ אין בהם רק מבחי מה שיש בגוף מכח אור הפנים לבד, דהיינו רק בחי זו"ן וו"ק לבד, כמ"ש בפמ"ס ענף י"ג, אשר מכח חסרון בינה וזו"ן דכלים אין באור הפנים רק זו"ן לבד עש"ה. והנה נתבאר לך עיקר הב', אשר אין בשערות רק בחי זו"ן לבד.

גם נתבאר אשר כל בחי אח"פ דראש הפנימי בהכרח שמתלבשים בראש דע"ב המתחיל מגולגלתא ולמטה, כי אין שם למעלה מגולגלתא שום ענין כלי להאחז שם, דע"כ כולל הרב א"א דאצילות ואבא דאצילות ביחד ושניהם כנגד ע"ב דא"ק שהם המוחין, כאמור לעיל עש"ה. ובזה תבין שגם השערות הנ"ל שה"ס האו"ח שממטה למעלה דאח"פ אלו בהכרח שגם הם מתחילים לצאת מן ע"ב שבגולגלתא, דהיינו המוחין, שמשם צומחות ועולות בסוד או"ח. וזה אמרו, ששערות ראשו הם כנגד ענפי ע"ב, דהיינו כדאמרן, אשר שורש השערות נמצא במוחין, ומשם הן בוקעות לגלגלתא ממטה למעלה ומלבישים לגלגלתא מלמעלה בחוץ כמבואר.

שמכח שורש הא' אין שם אפי' הכר דבחי כלים, ולכן ירדו לבחי פרצוף גלגלתא שה"ס גופא דראש הפנימי.

וידעת שפרצוף הגלגלתא נעלם ומתלבש כולו בפרצוף ע"ב, וכל המושרש בגלגלתא אינו מתגלה זולת ע"י החיצון שלה שנק' ע"ב ומוחין שה"ס א"א דאצילות עש"ה. ולפיכך המה יוצאים ומתגלים בסוד או"ח שממטה למעלה.

והוא משום דב' בחי כלים שה"ס או"ח אנו מוצאים באח"פ דכתר שלמעלה מגלגלתא, א' הוא או"ח שממלכות דחכמה היורד מלמעלה למטה והאו"ח הזה שייך כולו לא"א, להיותו בבחי גילוי כלים המיוחס לע"ב, אמנם יחד עם זה נוהג זווג חיצוני ממלכות ופה דכתר ולמעלה הנק' גלגלתא, דהיינו מכח שורש הקדום, ונמצא בחי או"ח זה שמושרש ג"כ ומחובר יחד עם האו"ח למטה, ע"ד שאומר הרב גבי אור היוצא דרך עינים, אשר מתערב בהכרח עם הסתכלות עינים באח"פ עש"ה. והנה זה החלק שיש באו"ח דמוחין אין לו שום מקום להשאר שם במוחין, כי אין להם התחלה ומקור בע"ב שמצד שורש הא', כי שורשם מאו"ח דאח"פ שמגלגלתא ולמעלה, וע"כ בהכרח שיוצאים מחוץ למוחין ולמעלה דרך הנקבים שבגלגלתא.

והנה מתבאר עיקר הא' אשר שורש השערות המה תמיד גבוהים מן הכלי שעליו תלויים, כי הגלגלתא הוא בחי או"ח היורד מהמלכות דראש הפנימי מלמעלה למטה, דע"כ יש בה גילוי כלים וע"כ מתלבשת בע"ב, אמנם השערות התלויים עד הגלגלתא המה האו"ח העולה ממלכות דראש הפנימי ממטה למעלה, אשר אין לה עוד היחס דגילוי כלים וע"כ אינה יכולה להתלבש בע"ב כמו הגלגלתא, אלא צומחות ועולות

ושערות דיקנא הם מאח"פ כנגד ענפי ס"ג שבהם כלולים או"א, שבין שניהם לקחו בינה דמ"ה אחר התיקון, שהוא שם ס"ג הכולל שניהם, והם נכללים במזלא דדיקנא דא"א, והבן זה מאוד כי כן הוא כאן, ואז עדיין היה מתפשט ס"ג עד רגלי א"ק.

ג) ואח"כ כשרצה להוציא מ"ה וב"ן שהם ענפי זו"ן, אז נזדווגו ע"ב ס"ג הפנימיים שהם חו"ב ממש, ואז נברא העולם במדה"ד ויצאה בת מתחילה שהיא שם ב"ן בפנימית דא"ק. ואח"כ יצאו ענפיו לחוץ דרך העין, ובאו מטבורו דא"ק ולמטה. ולא נתקיימו הענפים שבחוץ, עד שחזרו להזדווג והולידו בן שהוא שם מ"ה בפנים ובחוץ והיא מדת הרחמים ונתקיים העולם, כמשארז"ל על פסוק ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים. והבן אמרם העולם, כי מציאות העולם הם הז' תחתונות לכד שהם זו"ן, אלא בראשונה היו זו"ן נקבות מצד דין שהוא שם ב"ן ואח"כ היו זו"ן זכרים משם מ"ה, כי כל מ"ה וב"ן נק' בשם עולם.

ד) והנה בצאת הב"ן שהיא הנקבה וכולה דינין, הנה נודע כי בכל אחד מהד' הנ"ל יש בו כללות ארבעתן, והנה בשם ס"ג כבר נתבאר לעיל, היות ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן שהם טנת"א, וכולם נכללים בי"ס דעקודים, ע"ש ותמצאנו. והנה גם בשם ב"ן הם כלולים מארבעתן. וכבר ידעת כי ד' אלו כלולים מי"ס, ונמצא כי שם ב"ן נחלק ליוד נקודות ולד' בחינות, אמנם כפי האמת הם ה' בחינות, כי הכתר למעלה מהד' בחי' הוא, ועמו הם ה' פרצופין הכוללים י"ס כנודע.

ה) והנה בראשונה יצאה נקודה ראשונה דב"ן והוא הכתר דב"ן והיא כלולה מי"ס, ויצאו כל הי"ס שבה כלולים בכלי הכתר שבה שהיא הכתר דכתר, ונשאר שם אור הכתר, וחזרו וירדו הט' אורות בכלי חכמה דכתר ונשאר שם אור החכמה, וחזרו וירדו ח' אורות בכלי הבינה דכתר ונשאר שם אור הבינה. ואח"כ יצא אור הדעת בכלי הדעת, ונשבר, והאור שלו עלה למעלה והכלי נפל למטה. ו) ואח"כ יצא אור החסד ובו כלולים ז' אורות, ונשבר, והאור עלה למעלה

פנים מאירות

שה"ס האו"ח הכלול באח"פ דראש העליון ממטה למעלה, אלא ששערות דיקנא נמשכים מבחי' ראש דע"ב עצמו ולא מראש הפנימי, וא"כ המה מתאחזים בראש הס"ג וגם שם צומחות ממטה למעלה, כלומר, מבפנים לחוץ כמו שיתבאר במקומו באורך.

ושערות דיקנא הם מאח"פ כנגד ענפי ס"ג וכו': כבר נתבאר שראש ס"ג מתחיל מאזן ולמטה, גם נתבאר שענין אח"פ היוצאים לחוץ וענין ירידתם לתחתון נוהג בכל ראש וראש מפרטי הפרצופין. וכזה תבין שסוד שערות דיקנא הם ממש כמו שנתבאר בשערות רישא,

והכלי נפל למטה. ואח"כ יצא אור הגבורה בכלי הגבורה, ובה כלולים ה' אורות, ואירע בה כנ"ל, וכיוצא בזה עד התחתונה שהיא מלכות דכתר דב"ן, גם היא נשברה ואירע בה כנ"ל. הרי כי אירע מיתת ז' מלכים בכתר דב"ן, שהם הז"ת שבכתר זה.

ז) אח"כ יצאה הנקודה הב' שהיא חכמה דב"ן וגם היא כלולה מי"ס, ואירע לה כמקרה כתר, כי ג"ר שבה יצאו ולא נשברו, ובצאת הדעת התחילו להשבר עד תשלום ז"ת שהם ז' מלכים שבה.

ח) אח"כ יצאה נקודה שלישית שהיא בינה דב"ן וגם היא כלולה מי"ס, ואירע לה כמקרה הראשונות, כי ג"ר שבה נשארו שלימות, והז"ת המתחילים מן הדעת שבה כולן נשברו.

ט) ואח"כ יצאו ז' נקודות דב"ן, שהם כללות ב' נקודות לבד כנודע, שהם זו"ן דב"ן, אשר כל נקודה מב' בחי' האלו לבד כלולה מי"ס, וכל אלו נשברו ע"ד הנ"ל.

י) והרי שבין בכללות ובין בפרטות, קרה להם מקרה א' הזה, כי בכללות הנה הז' נקודות דב"ן אשר בחינתם אינה אלא ב' נקודות לבד, הנה כולם נשברו. ואם בפרטות, כי כל הז"ת של כל אחד מן הג"ר ג"כ נשברו.

כ) ואמנם יש הפרש אחד ביניהם, והוא, כי ג' נקודות הראשונות כולם כל נקודה מהם יצאה בבחי' יוד נקודות, אלא שהג"ר של כל יוד ויוד הנ"ל נשארו שלימות, וז"ת שבכל יוד ויוד נשברו. אמנם ב' נקודות תחתונות, שהם כללות ז"ת דב"ן כנודע, לא יצאו כל אחד בבחי' י"ס כמו הג' נקודות ראשונות, אמנם הנקודה הד' שהוא כנגד ז"א דב"ן נשארו ג"ר שבו וכן העשירית שבו בנקודה השלישית דב"ן, שהיא בחי' אימא דכללות דב"ן והיא שורש הבנים. ומנקודה הה' שהוא מלכות דב"ן, נשארו כל הט' אחרונות שבה למעלה כדרך ז"א, ולא יצאתה רק כתר שבה לבד.

ל) ובזה יובן איך הם ז' והם ב' נקודות לבד, נמצאו כי בין נקודות הראשונות דכללות דב"ן בין בב' נקודות אחרונות דכללות דב"ן שהם בחי' ז"ת דכללות דב"ן, בכולם היה השבירה שוה, שלא נשברו רק הז' לבד.

מ) ואמנם יש הפרש, בג' נקודות הראשונות יצאו גם ג"ר שבכל נקודה ונקודה ולא נשברו, אך בב' נקודות התחתונות, שהם כללות הז' לא יצאו הג' ראשונות שבכל נקודה מהם כלל ועיקר. ודע, כי ע"ד שביארנו בכללות הב"ן כי ב' נקודות

התחתונות שהם כללות ז' מלכים לא יצאו ג"ר שבהם, כן בכל ז' מלכים דכל אחד מהג' נקודות הראשונות דב"ן דכללות, לא יצאו הג"ר דז' מלכים עצמו בפרטות, ונשארו בכינה שלהם שכאותה הנקודה עצמה.

ג) וא"ל תתמה איך יצאו התחתונים אחר שבירת העליונים, וגם איך כל הג"ר שבכל נקודה ונקודה של הה' נקודות לא נשברו, והז"ת דנקודים ראשונים נשברו.

ד) התשובה היא, כל בכל נקודה ונקודה יש מין אור אחד שוה לערך הנקודה ההיא, ואז האור ההוא שלהם הג"ר יכולים לקבלו והז"ת שבו לא יכלו לקבלו, וכעד"ז בכל נקודה ונקודה מהה' נקודות אירע כך.

ה) אח"כ חזרו להזדווג ע"ב ס"ג דא"ק שהם חו"ב שבו, והולידו הבן זכר שהוא שם מ"ה בפנים ממש. ואז יצאו ענפי המ"ה דרך המצח ולחוץ מטבור דא"ק ולמטה.

ו) ועתה נשלמו ד' בחי' ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן דא"ק, השרשים שבפנים ובחוץ שהם הענפים הנ"ל, ואז התחיל התיקון מעתיק וא"א, ונניח תיקון העתיק ונדבר מא"א, כי הנה מז"ת שלו התחיל השבירה.

ז) והנה כיון שג"ר שבו נשארו שם התחיל להתקן, שהוא בחי' רישא ושערות ונקבים, ואז נתמעט האור היוצא מהם, אז היה היכולת בז"ת להתקן בבחי' כלים דגופא, ומיעוטים ומסכים ג"כ דומיא דרישא, ונעשה כל זה בחי' ב"ן נוקבא דא"א, וזה היה בכח דכורא דא"א שהוא מ"ה החדש,

ח) כי תחלה נזדווגו ג' ראשונות דמ"ה דאריך אנפין עם ג"ר דב"ן דא"א שלא נשברו, והעלו ז"ת דב"ן דנוקבא דא"א שנשברו, ונתחברו עמהם ז"ת דמ"ה דכורא דא"א ונתקן הכל.

ט) אח"כ נזדווגו זו"ן שהם ז"ת דא"א המ"ה וב"ן, ותיקנו ג"ר דחכמה דב"ן עם מ"ה, ואז הג"ר תקנו הז"ת שלהם דמ"ה וב"ן. וכעד"ז עד תשלום הי"ס שהם ה' פרצופים דאצילות, ואז נקרא ברודים, כי נקודים הוא ב"ן, וברודים הוא מ"ה וב"ן יחד.

י) ואמנם לא יכלו להתקן לגמרי עד ביאת המשיח, כי אלו נתקנים לגמרי היו מתקנים י"ס דמ"ה עם י"ס דב"ן.

ע"ן

ענף כא

החיים

תא

ת) ואמנם לא היה כן, כי אם ע"ד האמור בקונטרס זה, כי עתיק לקח כל הכתר דמ"ה וה' ראשונות לבד מכתר דב"ן. וא"א לקח כל החכמה דמ"ה וה' אחרונות דכתר דב"ן. וכן אבא לקח חכמה דב"ן וחצי בינה דמ"ה. וכעד"ז כולם, כי לא יכלו בחי' ב"ן להתברר לגמרי כל חלוקותיה שבכל בחי' ובחי' מהם, ע"כ לא נשתוו י"ם דב"ן עם י"ם דמ"ה, כנ"ל, וזה יושלם לעתיד לבא בב"א.

פנים מסבירות לענף כ"א

צמצום נה"י, ועשרה מאמרות ה"ס שורש הב' שמצמצום נה"י ועליית המ"ן ע"ש. וכבר נתבאר היטב ענין התחלקות י"ב הפרצופין מכח צמצום נה"י ועליית המ"ן לנקבי עינים, דע"כ נפרשו ויצאו אח"פ דכל ראש מגעסמ"ב לבר מראש ונעשו בכל אחד מהם בחי' אמצעי בין מאציל לנאצל. והוא בהיות הנאצל בחי' התפשטות פה דראש המאציל בכל פרצוף מה"פ געסמ"ב מצד שורש הא', נמצא עתה מצד שורש הב' שגרם לכל אח"פ שיצאו לבר מרישא ונעשו לבחי' גופא ותוך. לפיכך נבחנו אח"פ אלו לבחי' בינוני, בין המאציל שנתעלה עתה למעלה מעינים דראש ובין הנאצל אשר גם עתה לא יוכל להמשך אחר המלכות שעלתה לנקבי עינים ונשאר מצבו מתחת הפה. וא"כ מחויב עתה הנאצל לקבל כל שפעו מפרצוף אח"פ הנמצא בינו ובין המאציל והבן היטב. וכבר הארכנו הרבה בענפים הקודמים ומשם תבין בהרחבה. ונתבאר שם אשר אח"פ דראש מפרצוף הפנימי הנקרא פרצוף הכתר נעשה לבינוני מפרצוף הפנימי לפרצוף ע"ב והוא הנקרא אריך אנפין, ואח"פ דראש ע"ב נעשה לבינוני מע"ב לס"ג והם נק' לפעמים או"א הפנימים ולפעמים בשם מזלא, כמ"ש במקומו. ואח"פ דראש ס"ג נעשה לבינוני בין ס"ג ובין מ"ה וב"ן, והמה נקראים ישו"ת עש"ה. אשר ע"כ יצאו ד' פרצופין בכתר: עיקר הכתר ה"ס

(א) א"ק כולל: ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן בעצמותו וכו'. הנה דברי הרב שבענף זה מתחילה ועד סוף המה רק כללים בחכמה ולפיכך מדבר בקיצור נמרץ וצריכים ע"כ לבקיאות יתירה להבין דבריו שבכאן. והנה רובם כבר ביארנו אותם בענפים הקודמים ואין לנו צריכים כאן רק להזכיר הדברים, מלבד מעניני שערות רישא ודיקנא אשר עוד לא ביארנו מהם כלום והמה יתבארו בע"ה בענף שלפנינו אמנם רק בשורשם, והפרטים יתבארו בע"ה במקומם בסוד י"ג תיקוני דיקנא.

ומתחילה נזכיר ענין התחלקות עסמ"ב שבא"ק ע"פ ב' שורשיו, דהיינו משורש ה"פ א"ק שמטרם צמצום נה"י דא"ק ומשורש הב' דהיינו סוד התחלקות עסמ"ב על י"ב פרצופין שנתחדש מכח צמצום נה"י ועליית המ"ן. וכבר הודעתך אשר גם אחר עליות המ"ן מתחבר השורש הקדום בכל הפעולות, באופן שב' השורשים שולטים בכל פרצוף, אשר פארות רבות ויקרות מסתעפות מחיבור זה כמ"ש לפנינו במקומם, וע"כ צריך שתזכור אותם היטב בכל המשך החכמה. ותדע שז"ס ב' דבראשית שהתיקונים מאריך בביאורם, ועליהם סובבת קושית חז"ל והלא במאמר אחד יכול להבראות ולמה נבראו בעשרה מאמרות כמו שנתבאר לך בענף י"א וי"ב בפמ"ס אשר מאמר אחד ה"ס שורש הא' שמטרם

שם (ענף כ"א אות ד') וז"ל: ובבחי' זו תהיה הארה זו פחותה וגרועה מהראשונה, כי הראשונה תיקנה ועשתה כל הפרצופים כולם שלימים, וזאת לא עשתה רק הגדלת החצי אחוריים, עכ"ל. פירוש דבריו, כי ההארה של הפרצוף שיש בו מצד המשכתו משורש הקדום למוחין, דהיינו הכלים דאחוריים, אע"ג שאין בו מבחי' כלים דפנים, מ"מ הוא עיקר עצמותו ובנינו של הפרצוף, אמנם אור המכונה בשם מוחין, שפירושם ה"ס האורות היוצאים אחר תיקון המ"ן שנק' חו"ג, אע"פ שמצדו נמשכים כל הכלים דפנים הראויים להתלבשות אור העצמות הנק' פב"פ, מ"מ אינם רק בחי' הגדלת אחורים לבד. כלומר, שמגדילים הכלים דהפרצוף משורש הא' שהמה רק אחוריים, ומשיבים אותם לבחי' פנים. ולפיכך אין המוחין משורש הב' נחשבים לעיקר ועצמות הפרצוף, אלא רק בחי' טפל לפרצוף, להיותם משביחים אותו ומגדילים ומאירים אותו בבחי' כלים דפנים לבד, כמ"ש שם בפמ"ס ע"ש.

ונמצינו למדים, אשר עיקר בנין הפרצוף בהשלמתו כלומר ברת"ס, הוא נמשך בעיקר רק מכח שורש הקדום למ"ן ומוחין ואורות דשורש הב'. דהיינו שע"י מ"ן המה רק מתחברים עם הכלים דשורש הא' ומאירים ומשיבים אותם לבחי' כלים מתוקנים שיהיו ראויים לג"ר ופב"פ.

והנה נתבאר שמצד שורש הב', אינו נמשך רק שבח כלים, דהיינו בחי' הפנים דכלים. בהיות שכבר נמצא בנין הכלים מכח שורש הא'. אמנם תדע, אשר גם יש כלים המיוחסים בעיקר רק לשורש

עתיק ונוק', שהם למעלה מעינים דראש הפנימי, כנ"ל. ומחציתו התחתון כלומר אח"פ דראש הפנימי שה"ס הבינוני הוא נקרא א"א ונוק'. ועד"ז יצאו ד' פרצופין בע"ב ס"ג, שמחציתם העליון נקרא או"א עילאין ומחציתם התחתון נק' ישסו"ת, דהיינו הבינונים כנ"ל. ועד"ז יצאו ד' פרצופין במ"ה וב"ן, שמחציתם העליון נקראים זעיר ונוק' הגדולים או ישראל ורחל, ומחציתם התחתון נקראים זו"ן הקטנים או יעקב ולאה.

(ב) **ודע** אמנם, אשר יש ב' בחי' של פרצוף בינוני: בחי' הא' הוא האמור לעיל בסוד א"א וישסו"ת וכו' ע"ש. ובחי' הב' של בינוני ה"ס השערות הצומחות ויוצאות לבר מהכלים, הן בראש והן בגופא. וההפרש רב ביניהם, כי הבינונים מבחי' א' המה מתלבשים בעצמות הכלים שבגוף, דהיינו באותם הכלים עצמם הנמשכים מצד השורש הקדום למ"ן, ע"ד שנתבאר בענפים הקודמים, בסוד כלים דפנים וכלים דאחורים עש"ה. אמנם הבינונים מבחי' ב' דהיינו השערות, אינם מתלבשים בתוכיות הכלים דגוף, אלא בבחי' ענפים יוצאים מחוץ מהם והמה רק תלויים בגוף, והוא להיותם בעיקר רק בחי' אח"פ דכלים היוצאים.

פירוש דכבר נתבאר שעיקר הכלים דגוף בכל קומתו ובנינו מראש תוך סוף, המה נמשכים מסוד השורש הא' הקדום למ"ן, והמה עיקר בנינו של הפרצוף, כדברי הרב בענף הקודם, בהבחן שבין המוחין הנמשכים ע"י מ"ן שה"ס החו"ג שבאו להם מחדש, לבין ההארה שהיתה בראשונה מטרם ביאת המוחין. ואומר

עד"ז גם באותם הכלים דפנים של הפרצוף, כלומר באותם חידושי כלים שנתחדשו רק בכח עליית המ"ן, גם בהם נבחנת הויה פנימאה בפרצוף הפנימי דכלים ההם, אשר מכל אות דהויה הפנימית יוצאת הויה לחוץ. שמיווד יוצאת לחוץ הויה דע"ב ומה"ר הויה דס"ג ומו"ה הויה דמ"ה וב"ן. באופן שיש ב' בחי' לבושי עסמ"ב על הפרצוף, דיש עסמ"ב מלבישים עליו מצד עיקר בנין הפרצוף, שהמה נק': עצמות גידין בשר ועור, ויש בחי' לבושי עסמ"ב מצד חידושי הכלים, שהתחלתם בעיקר הוא משורש הב'. וכמו שאנו מבחינים בעסמ"ב שבעיקר בנין הפרצוף אשר מתחלקים לי"ב פרצופין מכח התחלקות כל ראש לב' בחי', כי אח"פ יוצאים לבר מרישא ונעשו לבינוני ואמצעי בין מאציל לנאצל, עד"ז ממש גם בעסמ"ב שמקורם בשורש הב' דהיינו סוד השערות כנ"ל, גם המה מתחלקים על י"ב הפרצופין, כי אותו הטעם האמור בעסמ"ב הראשונים נוהג גם בהם, כי גם המה בהכרח כלולים מב' השורשים, כי כל הכחות שבעליון בהכרח שימצאו בתחתון, כדברי הרב לעיל בענף ט' עש"ה.

ובזה תבין אשר אח"פ דראש הפנימי היוצאים לחוץ ה"ס שערות רישא. וכבר ידעת שאח"פ דראש הפנימי המה מתלבשים בראש דע"ב, כי אינם יכולים להתעלות למעלה ממקורם שה"ס הפה דראש הפנימי, שזה נוהג בכל הפרצופים, ואין צריך לומר בראש הא' שאין שם בחי' כלים כלל ועיקר. וכדברי הרב כאן, אשר א"א ואבא דאצילות הם כנגד ע"ב דא"ק ע"ש. והיינו מטעם הנ"ל, אשר

הב' שע"י תיקון המ"ן, והמה הם סוד השערות, אשר מקור אחיזתם הוא בארבעה מקומות בגוף, דהיינו: שערות רישא ושערות דיקנא, ומתחת החזה ואצילי ידיים, ודיקנא תתאה.

וענין ד' מקומות הנ"ל, תבין ע"פ המתבאר בענף הקודם, בסוד אח"פ היוצאים ובסוד שיפולי אח"פ אלו שבאים ממש לראש התחתון ועל שם התחתון נקראים, עש"ה כי אי אפשר להכפיל כאן כל האריכות. ותוכן הדברים, שבחי' מלכות דראש של העליון היא המקור לכל תחתון שממנה נאצל, ובה דבוק להיותו בחי' התפ"ב דמלכות הזו, וע"כ מאחר שע"י עליית המ"ן נתעלה המלכות דכל ראש מפה לעינים, הרי כל תחתון מרויח קומתו דאח"פ מהראש דעליון שלמעלה ממקור יציאתו מכח שורש הא', שהרי עכשיו נתעלה המלכות של ראש, ונמצאת למעלה מאח"פ דראש. אמנם התחתון הנמצא בעיקר בכח שליטת שורש הא', אינו יכול להתעלות למעלה מפה, ששם מקורו מצד שורש הא', ולפיכך הוא שואב כל בחי' אח"פ אלו אל מקומו במצבו למטה מפה. גם נתבאר שם, אשר הפה עצמו נכלל מאותה המלכות שבנקבי עינים עש"ה.

(ג) **וכמו** שמבחינים בבנין כל פרצוף שיש הויה פנימאה בפרצוף הפנימי, אשר מכל אות ואות דהויה פנימאה יוצאת הויה שלימה לחוץ, כמו שנתבאר באורך לעיל בפמ"ס בענף ט', אשר מאות יוד דהויה פנימאה יוצאת לחוץ הויה שלימה שבחשבון ע"ב, ומאות ה' ראשונה דהויה פנימאה יוצאת הויה בחשבון ס"ג וכו',

הכלים והפנים דראש הס"ג ויוצאות מפנים לחוץ שה"ס שערות דיקנא, וכמו שנתבאר לעיל גבי שערות רישא עש"ה, כי המה שוים זה לזה וכמו שיתבאר עוד. **והנה** נתבאר סוד השערות, שמקורם נובע מסוד התלבשות אח"פ דעליון בתחתון כמו המוחין, אלא שהמוחין כוללים כללות האור שיש באח"פ דעליון, והשערות הם רק זה החלק שממטה למעלה המעורב באח"פ דעליון אלו, אשר ע"כ אינם יכולים להתלבש בכלים פנימים דגוף, משום דכל בחי' או"ח שממטה למעלה אין להם כלים, שאין הכלי מתגלה זולת בבחי' או"ח שממעלה למטה, שזהו נק' גוף וכלים פנימים, כמו שהארכנו בענפים הקודמים.

ובזה תבין ג"כ שורש ד' המקומות של השערות: א' שערות רישא, ב' שערות דיקנא, ג' שמתחת החזה, ד' זקן התחתון. והוא על דרך שנתבאר לעיל דף שפ"ט בפמ"ס ד"ה ונתבאר, בסוד שיפולי דעליון למקום התחתון עש"ה. וכבר ידעת שאין לך פרצוף שלא יהי' בו ד' מדרגות: ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן. כי הראש הפנימי אינו נחשב לבנין הפרצוף משום שאין בו כלים כלל ועיקר, וע"כ מתחיל כל פרצוף ממלכות דראש הפנימי ולמטה, והמלכות הזאת היא הנקראת גולגלתא שבה מתחיל כל פרצוף. וראש הפרצוף ה"ס ע"ב עד האזנים, ותוך ה"ס ס"ג מאזנים עד הטבור, ומטבור עד סיום רגלין ה"ס מ"ה וב"ן. גם נתבאר שמכח תיקון המ"ן נחלק הראש דס"ג לב' בחי' בסוד הפרסא, כנ"ל בארוכה.

ובזה נבין ה' מקומות של השערות הנ"ל, כי מסוד שיפולי אח"פ דראש

אח"פ דראש הפנימי המה יורדים ומתלבשים במוחין דראש הע"ב. **והנה** אח"פ אלו, המה כלולים מב' בחי' או"ח: בחי' א' הוא האו"ח היורד ממלכות דראש הא' מבחי' נקבי עינים, שהם אח"פ המתלבשים בראש הע"ב כנ"ל, ויש בחי' או"ח שממטה למעלה, והוא כלול בפה דראש הפנימי מצד שורש הא'. ותדע שזה האו"ח הנמשך ממלכות דנקבי עינים, הוא נמשך ומתלבש בראש הע"ב מגלגלתא ולמטה, שה"ס א"א כנ"ל, אמנם זה האו"ח הכולל באח"פ אלו שמבחי' ממטה למעלה ה"ס השערות רישא, אשר מקורם אחוז במוחין. כלומר בבחי' הפה דאח"פ שירדו לע"ב, ומשם עולות בסוד או"ח ממטה למעלה ובוקעות בנקבי הגולגלתא ויוצאים ומלבישים עליה מלמעלה בחוץ. **וזה** אמרו כי שערות ראשו כנגד ענפי ע"ב, דהיינו כדאמרן, שמקור השערות הם בסוד המוחין, ושורשם הם מבחי' או"ח שמפה ולמעלה הכלול באח"פ, ע"כ מוציאים אח"פ במוחין את השערות האלו מבפנים לחוץ ממטה למעלה כמבואר.

והנה כמו שנתבאר באח"פ דראש הפנימי שיורדים ומתלבשים בראש דע"ב, כן גם אח"פ דראש ע"ב, יורדים ומתלבשים בראש ס"ג. וכבר ידעת שראש דס"ג מתחיל מאזן דראש ע"ב כנ"ל, עש"ה. והנה גם הם כלולים מב' בחי' או"ח כנ"ל, והאו"ח היורד ממלכות דנקבי עינים ולמטה עד הפה, הם מתלבשים בראש הס"ג עצמו בסוד המוחין, אמנם האו"ח שמבחי' ממטה למעלה הכלול באח"פ אלו, הם בוקעות

יוצאים השערות שמתחת החזה ומתחת אצילי ידיים. ומסוד שיפולי אח"פ דס"ג למ"ה וב"ן, יוצאים השערות דזקן התחתון. והנה נתבאר המקורות של השערות בשורשם ובע"ה נאריך בביאורם עד לפרטיותם בענפים הבאים, שאכמ"ל.

הפנימי במוחין בסוד הע"ב כנ"ל, יוצאים שערות רישא ומלבישים על הגלגלתא בחוץ. ומסוד שיפולי אח"פ דע"ב לראש דס"ג, יוצאים שערות דיקנא. ומסוד שיפולי בחי' א' דראש הס"ג הנק' או"א עי' לבחי' ב' דראש הס"ג הנקרא ישסו"ת,